

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: **T. D.**
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Týle
sídlem Škroupova 561, 530 02 Pardubice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822**
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2020,
č. j. KrÚ 48756/2020/ODSH/15

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu a následného zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic ze dne 16. 4. 2020, č. j. OSA/P-1086/17-D/73 (dále jen „*správní orgán I. stupně*“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v platném znění (dále jen „*zákon o silničním provozu*“).

2. Uvedeného přestupku se žalobce měl dopustit z nedbalosti tím, že dne 23. 8. 2017 v době okolo 10:32 hodin, jako řidič motorového vozidla tovární značky Ford, registrační značky X, jel v ulici Hradecká, v obci Pardubice, ve vzdálenosti 170,1 m od stanoviště hlídky Městské policie Pardubice u sloupu veřejného osvětlení č. 085059, ve směru jízdy od ulice Poděbradská do ulice Masarykovo náměstí, rychlostí 81 km/h (po odečtení tolerance), čímž překročil v tomto místě nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 31 km/h. Uvedeným jednáním se žalobce dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ustanovení § 18 odst. 4 citovaného zákona. Za tento přestupek byla žalobci v souladu s ust. § 125c odst. 5 písm. f) citovaného zákona uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

3. Úvodem žaloby žalobce sděluje, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s odvolacími námitkami, a proto je žalobce v nynější žalobě opakuje. Žalobní námitky lze shrnout do tří okruhů. Podle žalobce se jednalo o nezákonné měření rychlosti v daném úseku, neprokázaný způsob samotného měření a neprokázaný vliv kvality snímků na správnost měření s tím, že snímky byly nakřivo.

4. Žalobce v první řadě namítal, že Městská policie Pardubice nebyla oprávněna v daném úseku měřit rychlost vozidel. Dle podmínek Policie ČR totiž byla Městská policie oprávněna měřit rychlost vozidel na silnici č. II/324, v ulici Hradecká, kdy tento úsek je definován jako „ulice Hradecká, směr od sídliště Polabiny do centra v celé délce“. Takto definovaný úsek je však podle žalobce neurčitý. Není zřejmé, kde jsou body začátku a konce měření v ulici Hradecká. Nelze jednoznačně určit, kde začíná úsek „sídliště Polabiny“ a kde končí úsek označený jako „do centra“. Závěry žalovaného, které učinil po nahlédnutí do mapového portálu Google Mapy jsou nesprávné. Žalovaný zaměňuje pojmy „sídliště Polabiny“ a „Polabiny“. Žalovaný měl rovněž výpisem z mapového portálu provést důkaz, pokud jím chtěl prokazovat určité skutečnosti a tím dát žalobci možnost se k věci vyjádřit. Případně měl žalovaný požádat příslušný odbor Magistrátu města Pardubic o stanovisko k hranicím „sídliště Polabiny“.

5. Podle žalobce probíhalo měření nesprávným způsobem. Podle svědecké výpovědi strážníka Š. probíhalo měření v manuálním módu, avšak takový způsob měření v manuálu k měřicímu zařízení není vůbec uveden. Správní orgán I. stupně odmítl provést důkaz stanoviskem výrobce zařízení k možnostem měření v manuálním módu. Ani žalovaný se s tímto důkazním návrhem nevypořádal. Argumentace žalovaného rozsudkem Nejvyššího správního soudu (dále jen „*NSS*“) ze dne 24. 4. 2008, sp. zn. 7 As 39/2007, podle něhož záznam o přestupku je tzv. privilegovaným důkazem v tomto konkrétním případě neobstojí. Žádný privilegovaný důkaz v podobě záznamu z měřicího zařízení totiž neexistuje. Neobstojí ani tvrzení žalovaného ohledně toho, že po strážníkovi nelze

požadovat, aby si po dvou letech vzpomněl, v jakém módu měřil rychlost žalobcova vozidla. Žalobce rovněž odkázal na rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2017, č. j. 8 As 38/2016-34 s tím, že mu jsou známy případy, kdy měřicí zařízení sice nevykazovalo chybové hlášení, avšak ani přesto nebylo lze považovat měření rychlosti za správné.

6. Konečně žalobce namítal i to, že nebylo dostatečně zjištěno, jaký vliv na správnost měření rychlosti vozidla měla skutečnost, že snímky jsou viditelně „nakřivo“. Ačkoliv sám strážník Š. potvrdil, že držel měřicí zařízení „nakřivo“ a uvedl, že toto nemá vliv na správnost měření, žalobce s ohledem na závažnost námítky je názoru, že tvrzení svědka Š. měl potvrdit i výrobce měřicího zařízení.

7. Závěrem tedy žalobce s ohledem na jednotlivé žalobní námítky navrhl provést dokazování vyjádřením Magistrátu města Pardubic k otázce, kde se nachází sídliště Polabiny, opětovným výsledkem svědka Š. a vyjádřením výrobce měřicího zařízení ohledně vlivu měření „nakřivo“ na správnost výsledku takového měření. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil.

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve ve stručnosti zrekapituloval dosavadní správní řízení. K jednotlivým žalobním námitkám uvedl následující. K námitce ohledně neurčitosti měřeného úseku odkázal na s. 10 prvostupňového a s. 4-5 žalovaného rozhodnutí. Bylo jednoznačně prokázáno stanoviště Městské policie u sloupu veřejného osvětlení č. 085059. Tento sloup je zakreslen v mapě na listu č. 69 správního spisu a prokazatelně se nachází v ulici Hradecká ve směru do centra. Na předmětné mapě je zakresleno i místo změření vozidla žalobce (odpovídá úrovni čerpací stanice Benzina v ulici Hradecká). K této listině neměl žalobce při ústním jednání žádných námitek. Náhledem na mapový portál lze učinit závěr, že ulice Hradecká začíná u dopravní značky konec obce Staré Hradiště. Sídliště Polabiny se pak nachází u křižovatky ulic Hradecká, Bělehradská a Studentská, za níž se, ve směru do centra, nachází vysokoškolské koleje a v jejich úrovni přechod pro chodce. Sídliště Polabiny se podle žalovaného nachází v celé délce ulice Hradecká. Podle žalovaného pak nebylo zapotřebí prokazovat tyto skutečnosti výpisem z mapového portálu, neboť se jedná o veřejně přístupný portál a žalovaný na něm pouze ověřoval fakta z prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný se vyslovil i k údajně nesprávnému způsobu měření rychlosti. V této souvislosti odkázal na s. 5–8 žalovaného rozhodnutí. Z rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 8. 6. 2016, sp. zn. 52 A 108/2015 plyne závěr, že pokud rychlost vozidla byla zaznamenána, pak nemohlo dojít k nedodržení návodu k obsluze, a tedy k chybovému měření rychlosti vozidla. V žalobě navržené doplnění dokazování žalovaný odmítá jako nadbytečné, neboť přestupek byl spolehlivě zjištěn a žalobci prokázán. Proto žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

9. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

10. Žaloba není důvodná.

11. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu: „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více.“

12. Podle § 18 odst. 4 téhož zákona: „*V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.*“

13. Ze správního spisu plynou pro tuto věc následující rozhodné skutečnosti. Městská policie Pardubice přípisem ze dne 24. 8. 2017 oznámila správnímu orgánu I. stupně podezření ze spáchání přestupku, jehož se měl dopustit žalobce. Přílohou tohoto oznámení byl záznam o podezření z přestupku, který žalobce odmítl podepsat, fotografický záznam o měření rychlosti předmětného vozidla žalobce se záměrným křížem a fotografie pořízené strážníkem Městské policie po zastavení vozidla.

14. Ze stanoviska Územního odboru Policie ČR Pardubice k žádosti na měření rychlosti vozidel ze strany Městské policie Pardubice ze dne 20. 12. 2016, č. j. KRPE-104912-5/Čj-2015-1706UO plyne, že Územní odbor Policie ČR Pardubice určil pro rok 2017 jednotlivé úseky pro měření rychlosti vozidel na základě veřejnoprávní smlouvy s Městskou policií Pardubice. Z přílohy vymezující jednotlivé úseky plyne, že pod pořadovým číslem 13 byl takto určen úsek ulice Hradecká, směr od sídliště Polabiny do centra v celé délce (komunikace č. II/324, ulice Hradecká). Ze stanoviska plyne, že měřený úsek bude vždy končit minimálně 30 m před dopravními značkami IS 12a-b (Obec a Konec obce, pozn. soudu). Kompletně čitelná tabulka s vymezením měřeného úseku byla správním orgánem vyžádána od Městské policie Pardubice dne 27. 2. 2020 spolu s videozáznamem z měření rychlosti (viz CD nosič na č. l. 61 správního spisu).

15. Z osvědčení ze dne 5. 1. 2016 plyne, že strážník Městské policie P.Š., služební číslo X úspěšně absolvoval základní školení operátora laserového měřiče rychlosti LTI 20/20 TruCAM. Předmětem školení bylo měření rychlosti laserovým měřičem, volba stanoviště a metodika měření, nastavení laserového měřiče, přenos fotografií a videa a obsluha SW TruCAM.

16. Z ověřovacího listu ze dne 12. 12. 2016, č. 8012-OL-70498-16 plyne, že předmětný rychloměr byl ověřen a lze jej používat pro měření rychlosti vozidel, přičemž platnost ověření rychloměru končí dnem 11. 12. 2017.

17. Při ústním jednání dne 4. 12. 2019 byl vyslechnut jako svědek strážník Městské policie Pardubice P. Š. Svědek uvedl, že v dané věci to je již s odstupem času, ale mělo být měřeno manuálně se základním nastavením, které se dělá vždy na začátku roku a na místě se již nic neupravuje. K dotazu na pořízené snímky uvedl, že snímky jsou „nakřivo“ z důvodu držení rukojeti rychloměru, přičemž dle potvrzení výrobce nemá změněný úhel držení rychloměru na naměřenou rychlost vozidla žádný vliv.

18. Při ústním jednání dne 30. 3. 2020 byly provedeny důkazy ve spisu na č. l. 1–67 a zmocněnci žalobce předáno CD s vypálenými dokumenty a předmětný videozáznam Městské policie. Rovněž bylo v rámci ústního jednání za přítomnosti zmocněnce žalobce provedeno měření na mapě, vyhledán sloup veřejného osvětlení č. 085059 a dle měřítka změřena vzdálenost 170 m. součástí protokolu o ústním jednání ze dne 30. 3. 2020 jsou i mapové náhledy dané lokality z webových stránek mapy.pardubice.eu a mapy.cz včetně správním orgánem zakresleného stanoviště hlídky Městské policie Pardubice a místa naměřené rychlosti vozidla žalobce.

19. Závěrem ještě třeba dodat, že prvostupňové rozhodnutí ze dne 16. 4. 2020 je v pořadí druhým rozhodnutím ve věci, neboť původní rozhodnutí správního orgánu I.

stupně ze dne 21. 6. 2019, č. j. OSA/P-1086/17-D/25 bylo žalovaným zrušeno a vráceno s ohledem na to, že v řízení nebylo podle žalovaného řádně provedeno dokazování. Správní orgán I. stupně neprovedl řádně důkaz audiovizuálním záznamem.

20. Proti opětovnému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání. Námitky tam uvedené jsou téměř totožné s námitkami žalobními.

21. K jednotlivým žalobním bodům soud uvádí.

22. V prvním žalobním bodu žalobce brojil proti tomu, jak byl správními orgány zjištěno dodržení měřeného úseku. Zjednodušeně řečeno, spor je dle žalobce o tom, kde v ulici Hradecká začíná úsek nazvaný „sídliště Polabiny“ a kde končí úsek „do centra“. Z důkazů provedených ve správním řízení se podává, že vozidlo žalobce bylo změřeno v ulici Hradecká zhruba v úrovni čerpací stanice Benzina, přičemž stanoviště hlídky Městské policie se nacházelo cca 170 m od místa změřeného vozidla směrem do centra města v zálivu silnice, který patrně slouží pro potřeby technické údržby komunikací. Je tedy zřejmé, že stanoviště hlídky Městské policie se nacházelo zhruba v polovině trasy od sídliště Polabiny do centra města. Rovněž ke změření vozidla žalobce došlo dle měřítka mapy zhruba 100 m od úrovně posledních panelových domů při výjezdu ze sídliště Polabiny (část Stavařov).

23. Ve shodě s žalovaným tedy lze učinit závěr, že vozidlo žalobce se v době jeho změření nacházelo v ulici Hradecká, v úseku mezi křižovatkou s ulicí Bělehradská a Studentská a křižovatkou s ulicí nábreží Václava Havla. Jelikož Městská policie byla na základě předmětného stanoviska Policie ČR oprávněna měřit rychlost v ulici Hradecká, ve směru od sídliště Polabiny do centra v celé délce, pak do takto vymezeného úseku zcela nepochybně patří i místo změření vozidla žalobce. Krajský soud dává za pravdu žalovanému, že v tomto případě je zcela irelevantní, kde začíná a končí „sídliště Polabiny“. Bylo totiž spolehlivě zjištěno, že dotčené místo měření (poloha automobilu) spadá do úseku, jenž začíná v úrovni křižovatky Bělehradská a Studentská. Avšak i v situaci, kdy by měřený úsek měl začínat až v uvedené úrovni posledních panelových bytů (část Stavařov), stále by se jednalo o platné měření rychlosti, neboť místo změřeného vozidla se nacházelo až na úrovni čerpací stanice Benzina. Námitka žalobce by mohla mít potenciální úspěch jen v situacích, kdy by úsekové měření bylo Policií ČR stanoveno zcela neurčitě či zaměnitelně. To však nebyl tento případ. Námitky žalobce, že v mapovém portálu Google se nenachází žádné „sídliště Polabiny“, ale pouze čtvrt Polabiny, se jeví jako spíše účelové.

24. Shrnuto a jinými slovy řečeno. Předložený dokument Policie ČR s vymezením úseku měření se pro danou věc nejeví soudu jakkoli zásadně problematickým. Měřeno bylo na ulici Hradecká, ve směru do centra města, což se podává jako základní požadavek z citace určení místa měření v dokumentu (viz bod 14 shora). Prakticky dodatečné určení „od sídliště Polabiny“, s čímž právě polemizuje žalobce, může být považováno až za nadbytečné. Ulice Hradecká je totiž v celé své délce ulicí svým způsobem jednoduchou, která se nevětví s jinou ulicí, která by nenesla jiný název. Jde o příjezdovou komunikaci od severní okrajové části směřující do centra města. Jakékoli jiné napojení na tuto ulici je provedeno komunikací, tj. ulicí s odlišným názvem. O směru měření tudíž nemůže být pochyb (žalobce toto nespornuje) a postačuje k tomu určení „do centra.“ Tolik k určení směru možného měření v dané věci na dané ulici. Dále je v dokumentu Policie ČR uvedeno

„v celé délce“, což žalobci nedává jakýkoli prostor pro námitky o tom, zda byl (kdekoli v daném směru) na Hradecké ulici změřen oprávněně z pohledu místa měření. Pokud je pak v popisu uvedeno „směr od sídliště Polabiny“ má soud za to, že se nejedná výslovně o část ohraničení úseku (srov. „v celé délce“), nýbrž předně o doplňující informaci o směru. Avšak, i pokud by přes shora uvedené, soud připustil, jaksi ve prospěch žalobce z důvodu možné určité neurčitosti, že úsek měření byl vymezen až od sídliště Polabiny, tak rozhodně nelze uzavřít, že žalobce byl změřen mimo takto vymezený úsek, což soud již rozebral výše. Krajský soud tak uzavírá, že v tomto případě bylo ve správním řízení provedenými důkazy postaveno najisto, kde začíná a končí úsek měření rychlosti Městskou policií Pardubice v ulici Hradecká v Pardubicích.

25. Nedůvodnou shledává krajský soud i námitku stran nesprávného měření rychlosti vozidla. Žalobce se snaží zpochybnit výsledek měření poukazem na skutečnost, že strážník Městské policie neobjasní, v jakém módu měření probíhalo, neboť s odstupem času si již toto konkrétní měření nepamatuje. Podle krajského soudu je však v tomto případě stěžejní, že měření proběhlo úspěšně, neboť podle manuálu k měřicímu zařízení (CD nosič na s. 11 správního spisu), v případě jakéhokoliv chybného měření by se objevilo na přístroji chybové hlášení, resp. měření by se vůbec neprovedlo. K této funkci měřicího zařízení TruCAM LTI 20/20 existuje poměrně rozsáhlá judikatura správních soudů (viz např. rozsudek NSS ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 As 276/2015-38, s. 6). Správní orgán I. stupně v řízení zajistil i důkaz svědeckou výpovědí strážníka Š., který potvrdil shora uvedenou funkci měřicího zařízení a rovněž uvedl, že nemá žádnou možnost jakkoli manipulovat s jeho nastavením a softwarem. Do nastavení měřicího zařízení má přístup pouze jeho poskytovatel. Protože však v tomto případě proběhlo měření správně, bylo také vozidlo zaměřeno a zjištěna jeho rychlost. V oznámení o podezření spáchání přestupku je pak uvedena naměřená rychlost po odečtu tolerance 81 km/h. Rovněž z fotografií a videozáznamu je patrné, o jaké vozidlo se jedná, registrační značka je plně čitelná. Ostatně žalobce byl následně po zastavení hlídkou Městské policie ztotožněn. Z takto provedených důkazů má soud za jednoznačně prokázané, že se žalobce jako řidič předmětného vozidla dopustil uvedeného přestupku.

26. Pokud jde o údajnou neexistenci manuálního módu měření v základním nastavení (doslovná citace výpovědi policisty, jež se nemusel vyjádřit přesně slovy manuálu), pak žalobce ovšem opomíjí výše uvedené nastavení měřicího zařízení. Totiž pokud by obsluha při měření rychlosti, resp. zaměření vozidla pracovala s měřicím zařízením v rozporu s návodem k obsluze, měřicí zařízení by nahlásilo chybu a hodnotu by nezaznamenalo. V dané věci proto není stěžejní skutečnost, že strážník Š. si již po dvou letech od měření rychlosti nemusel být jist, v jakém módu bylo měřeno. Z toho důvodu není případné vyhovět návrhu žalobce na doplnění dokazování o opětovný výsledek svědka Š., když krajskému soudu není zřejmé, jaké nové skutečnosti by měl jeho opětovný výsledek (nyní již po cca 3,5 letech od události) přinést.

27. Žalobce odkazuje na rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2017, č. j. 8 As 38/2016-34 s tím, že jsou známy případy, kdy měřicí zařízení nevykazovalo chybové hlášení, avšak přesto nelze výsledek měření považovat za správný. Krajský soud se seznámil s odkazovaným rozsudkem NSS a konstatuje, že v dané věci byl skutkový stav zjištěný správními orgány podstatně odlišný od nyní projednávané věci. V dané věci zrušil NSS rozhodnutí

žalovaného především proto, že z provedených důkazů nebylo ve správním řízení bez pochyb zjištěno, jaké vozidlo měřicí systém zaznamenal. Existoval zde rozpor mezi údajem o registrační značce v popisu skutku, ohledně něhož bylo správní řízení zahájeno a v popisu skutku obsaženém v rozhodnutí o přestupku. Stručně řečeno, taková vada měla za následek tu skutečnost, že žalobci nebylo možné na základě provedených důkazů prokázat spáchání přestupku předmětným vozidlem. V dané věci vytkl NSS správním orgánům rovněž to, že snímek vozidla byl pořízen na větší vzdálenost (185,2 m) než doporučuje návod k obsluze. To mělo pak patrně za následek nečitelnou registrační značku změřeného vozidla. V nyní projednávaném případě však k žádným takovým okolnostem, které by byly s to zpochybnit spáchání přestupku žalobcem (nikoli nesprávné měření) nenastaly.

28. Soudu není též zcela zřejmé, kam a s jakým cílem žalobce míří námitkou o neurčitosti určení způsobu (módu) měření. To za situace, kdy se jedná o přestupek řidiče a nikoli subsidiární přestupek provozovatele vozidla. Totiž toliko ust. § 125f odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu k odpovědnosti za přestupek provozovatele vozidla vyžaduje zjištění porušení pravidel (překročení povolené rychlosti vozidla) prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy. Avšak ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona, jež se nyní týká žalobce, takovou podmínku nestanoví. Tudíž nedává ani podstatný smysl vést polemiku o přesném určení způsobu měření.

29. Též námitka ohledně vlivu měření „nakřivo“ na správnost měření neobstojí. Stejně je podle soudu, jak již uvedeno v předchozím bodu rozsudku, že měření proběhlo úspěšně bez chybového hlášení a naměřená hodnota rychlosti je tedy správná. V tomto směru je rovněž významné, že návod k obsluze, resp. Uživatelský manuál v.2.1cz – Dodatek 1 na s. 36-45 správního spisu uvádí v bodu 6 jednotlivé podmínky pro správné měření rychlosti, přičemž podle tohoto manuálu „na přesnost měření nemá nastavení kamery žádný vliv“. Jinými slovy úhel, v jakém obsluha při manuálním měření svírá rukojeť měřicího zařízení, nemá na správnost měření vliv. Ostatně při manuálním měření, kdy obsluha mnohdy drží rukojeť měřicího zařízení, je podle soudu z logiky věci zřejmé, že kamera zřejmě bude pouze výjimečně tvořit s vozovkou úhel přesně 90°, a tedy každý snímek bude z podstaty věci ovlivněn úhlem náklonu kamery měřicího zařízení. Přirozeně se lze domnívat, že pokud by taková skutečnost (například úhel náklonu vyšší než 20°, v opačném případě by použití takového měřicího zařízení nedávalo žádný smysl) měla mít na správnost měření vliv, výrobce by na ni v manuálu jistě upozornil. S ohledem na uvedené má soud za to, že návrh žalobce na doplnění dokazování o vyjádření výrobce měřicího zařízení k vlivu měření „nakřivo“ na správnost měření, je nedůvodný.

30. V této souvislosti soud upozorňuje na fakticky dvě základní integrované funkce přístroje TRUCAM. Jednou funkcí je funkce lidarů k měření rychlosti jako fyzikální veličiny a druhou funkcí je kamerové zobrazení a záznam videa, resp. výstup fotosnímku. Tyto dvě funkce jsou svým způsobem značně technicky, příp. fyzikálně odlišné a na sobě nezávislé, byť v daném přístroji jsou poté pro jeho účelné využití provázány (např. umístění záměrného kříže jako bodu měření se zobrazuje v hledáčku a poté na videu, nebo skutečnost, že výstup hodnoty naměřené rychlosti se přenáší přímo do hledáčku či

snímku). V této souvislosti se pak námitka náklonu přístroje a tedy i „šikmého“ snímku nejvíe jako podstatná pro stanovení rychlosti vozidla.

31. Krajský soud tak po provedeném přezkumu dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné. Přestupek žalobce byl jednoznačně a bez pochybností zjištěn. Uložená pokuta na samé spodní hranici zákonem stanovené sazby byla správním orgánem řádně odůvodněna jak ve vztahu ke spáchanému přestupku, tak i ve vztahu k osobě žalobce. Žalobce by si měl uvědomit, že překročení rychlosti o více jak 30 km/h v obci, kde se navíc v blízkosti místa měření nacházel například přechod pro chodce, přejezd pro cyklisty a domovní zástavba, může mít fatální následky v podobě dopravních nehod. Výše uložené pokuty tak má na žalobce působit především výchovně, aby se v budoucnu již podobného jednání v silničním provozu vyvaroval, a to s ohledem na bezpečnost svoji i ostatních.

32. S ohledem na shora uvedené závěry nebyla žaloba shledána důvodnou, krajský soud ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

33. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 3. března 2021

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v.r.
soudce